

*Obec věřících
měla jedno srdce
a jednu duši.*

Skutky apoštolů 4,32

Tomášek®

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Úvodní slovo

V čase povelikonočním před námi více vystupuje jako téma pro naši modlitbu a meditaci Božího slova církev. Vidíme její osudy po Ježíšově vzkříšení, vnímáme bolesti i obtíže, z nichž se rodila její víra i svědectví o ní, vnímáme ale také, že se nic neděje bez účinného přispění Ježíšovy moci.

V jakémisi "komorním" provedení máme i my osobně možnost zažívat cosi podobného. Jsou mezi námi nově pokřtění, v závěru své přípravy se ocitají biřmovanci i ti, kteří poprvé přistoupí ke stolu Páně. Za ty všechny bychom měli cítit svou spoluodpovědnost, před kterou nelze utíkat. Každý si položme otázku, jak jí tedy dostojíme? Zda modlitbou, konkrétní pomocí někomu osobně, ochotou být k dispozici pro nějaký úkol celého společenství, či ještě jinak...

A ještě jednu příležitost k projevení solidarity s církví dostaneme v nejbližší době: Z rozhodnutí Otce biskupa nás dřív, než jsme čekali, opustí Otec Jiří Rous, aby na rok nastoupil do duchovní služby u naší vojenské jednotky v Bosně. O modlitbu za

něj jistě prosit nemusím, ale za sebe prosím o shovívavost: asi v nastalém oslabení nebude možné vždy všechno zajistit v té míře, jako doposud. Než nastoupí nový kaplan (doufejme, že o prázdninách), budeme se tedy muset nějaký čas "uskromnit".

S důvěrou, že se i v naší slabosti tím víc ukáže síla Boží milosti, tedy jděme dále Kristu vstříc.

O. Petr Vrbacký, farář

30 let kněžství otce Josefa Šika

Co vás na kněžství nejvíce přitahovalo a kam se to posunulo za těch 30 let?

K tomu, aby člověk mohl ve svém životě plnit poslání, které mu Bůh svěřil, musí mít zdroj síly a milosti, a ty mu dodávají svátosti, které přijímá. Udělovat svátosti a tím pomáhat lidem na cestě k Bohu může kněz. Proto jsem chtěl toto poslání v životě konat a pomáhat lidem na cestě k Bohu ve všech životních situacích. To jsem chtěl na začátku, kdy jsem se rozhodoval pro další život, a to se snažím podle sil, schopností a možností konat i dnes. V té věci se nic nezměnilo.

S jakým předsevzetím jste na dráhu kněžství vstupoval a jak to hodnotíte nyní?

Když jsem byl kdysi mladý a plný nadšení, měl jsem dojem, že s Boží pomocí půjde všechno snadno. V polovině roku 1950 se pro nás situace podstatně změnila a tím se změnil celý náš dosavadní život na dobu čtyřiceti roků.

Dnes, kdy jsem v posledním období života, a nevím, jak dlouhé bude, a kdy se objevuje velké množství potíží, které třeba není vidět, kdy se projevuje úbytek sil a schopností, jsem rád, že mohu plnit aspoň to, co plním. I když je pro mne jako pro každého člověka těžké se smířit s těmito skutečnostmi, musím se vyrovnat s tím, že lidský věk a lidské schopnosti jsou omezené a že od určité věkové hranice je všechno těžší a namáhavější.

Plnit předsevzetí, která si člověk udělal v mládí, je v pozdním věku spojeno s mnoha obtížemi, a proto se všichni musíme spoléhat na Boží milosrdenství. Kdybychom spoléhali na hodnocení lidí, byli bychom na tom dost často velmi špatně, protože lidé jsou při hodnocení druhých často velmi tvrdí.

Prožil jste velkou část kněžského života bez státního souhlasu v továrně. Jak na toto období vzpomínáte?

I když jsem byl během svého zaměstnání knězem a mělo to být tajné, věděli to příslušníci Státní bezpečnosti a jasně mi řekli, že to oznámí zvláštnímu oddělení zaměstnavatele. Udělali to; projevilo se to na pracovním zařazení a během

doby se to stalo veřejným tajemstvím, které ovlivňovalo vztah řady spoluzaměstnanců ke mně, a to jak kladně, tak i záporně.

Na celou dobu zaměstnání jsem se díval jako na dobu, kterou jsem si nevybral a kterou musím prožívat právě na tomto místě, za těchto podmínek a s těmito konkrétními lidmi. I když jsem neznal smysl toho, co prožívám, byl jsem přesvědčen, že by nebylo správné kdybych hledal jiné řešení a jinou životní náplň. I když s odstupem doby dnes vím, že jsem mohl některé etapy života řešit jinak a pravděpodobně lépe, v době, kdy jsem je prožíval, jsem to nevěděl, a proto se tím netrápím.

Tak jako každý člověk jsem během času zapomněl na většinu toho, co bylo zvlášť nepříjemné a v paměti mi zůstalo spíš to, co bylo příznivé, takže se na celá léta prožítá v zaměstnání dívám jako na dobu, kterou jsem měl prožít právě takovým způsobem, jakým jsem ji prožil.

Když jsem tu dobu prožíval, nebyl jsem naplněn pocitem hořkosti, ale stále jsem ve všem viděl Boží vůli, která mne vychovává právě tím, co prožívám. Dnes, kdy se na dobu zaměstnání dívám s odstupem řady roků, se mi jeví jako doba, ve které všechno, co bylo, mělo smysl a účel.

Máte ještě i teď čas zajít mezi lidi, kteří do kostela nechodí?

Stýkám se s velkým množstvím lidí, které jsem během zaměstnání poznal. Nikdy jsem k nim svůj vztah neupravoval podle toho, zda chodí do kostela, ale měl jsem snahu s nimi žít a prožívat všechno, co jejich život naplňovalo. Na tom se nezměnilo nic ani v této době. Oni vždycky znali moje názory a životní zaměření a respektovali ho. Stejně sem se choval já k nim, a proto se spolu stýkáme stejně jako v minulé době. Stále existují zájmy, které nás spojují a oblasti, ve kterých si rozumíme, kde si můžeme pomáhat. Nevyhledávám konfliktní situace, ale spíš mám v povaze hledat společné názory a zájmy, a proto se dnes stýkám i s těmi, se kterými jsem se v minulosti stýkal méně. I v tom hraje asi velkou roli skutečnost, že mně i jim přibýlo hodně roků a že je dnes zajímavější problémy, které je dřív nezajímaly.

Co vás ve vašem povolání povzbuzuje?

Jistota, že Bůh je nejen spravedlivý, ale i milosrdný a že bude hodnotit můj život a všechno, co v něm bylo, shovívavě.

Děkujeme za upřímné odpovědi i za Vaši každodenní službu a přejeme do dalších let mnoho sil.

redakce

O. Jiří Rous vojenským kaplanem v Bosně

Jiří,
i Tobě přejeme na všech cestách, kam Tě Tvoje poslání kněze zavane, mnoho dobrého, aspoň tolik, kolik jsi nám stačil rozdat za dva roky v naší farnosti.

Rozhovor na rozloučenou přinese příští Tomášek

Setkání mládeže s otcem biskupem

Duch svatý vás všemu naučí. (Jan 14,26)

V sobotu před Květnou nedělí proběhlo na Petrově už tradiční setkání mládeže naší diecéze s Otcem biskupem. Jeho heslem byl (vzhledem k tomu, že letošní rok je zasvěcený Duchu svatému) verš z Janova evangelia citovaný v nadpisu.

Na úvod našeho setkání měl Otec biskup asi hodinovou promluvu. Na ni navázal program ve skupinách. Letos si mohl každý vybrat z osmi témat: známost, křesťan a hudba, životní styl mladých v Americe, služba vězňům, Duch svatý v našem životě, byl jsem v Bosně, misie a církev dneška a politika. Devátá skupina nazvaná "putovní hravá" byla určená hlavně mladším děckám a mezi její atrakce patřil také výstup na věž kostela.

Naši skupinku (Služba vězňům) vedl O. František Lízna, který se s námi podělil o své zkušenosti z práce s vězni. Zaujala mě například myšlenka, že není možné zúžit pohled na Kalvárii na Ježíšův kříž, protože kromě něho tam byly dva kříže a protože právě lotr, který se v poslední chvíli obrátil, je jediný člověk, o kterém můžeme s jistotou tvrdit, že je v ráji.

Odpoledne pokračoval společný program - Otec biskup odpovídal na nejrůznější dotazy, zpívalo se, a to vše bylo zpestřováno scénkami na téma Duch svatý (jedna pro ilustraci: dívka klečí se soustředěným výrazem před křížem, kolem ní poskakuje holubice, která jí fandí - do toho! Dělej! Makej!... a komentář: "Duch svatý nás povzbuzuje ke kontemplaci slávy Boží." Setkání vyvrcholilo mší svatou, na jejímž začátku byl menší zádrhel. Oslík, na kterém chtěl Otec biskup přijet do katedrály, se zalekl našeho zpěvu a byl ochoten jít pouze pozpátku, takže z chystaného překvapení nakonec sešlo. Nicméně Otec biskup využil situace k výzvě adresované všem přítomným: "I když oslík zklamal, vy zklamat nesmíte. Vy musíte přinášet Krista všude, kam jdete." K tomu nám dal také svoje požehnání.

Jana

Benefiční koncert Jolly Singers

3. květen je neděle - den klidu. Přesto tento den očekáváme s jistým neklidem. Byli jsme totiž požádáni, abychom zazpívali na benefičním koncertě v Bochoři (obec postižená loňskými záplavami podobně jako Troubky, jenom se o ní méně mluvilo). Výtěžek koncertu je určen těm nejpotřebnějším v Bochoři. Máme však ustálené mínění o kvalitě našeho zpěvu, a tak se obáváme, že výtěžek nebude příliš velký; spíše doufáme, že posluchačům nebudeme muset zaplatit za opotřebení sluchového ústrojí a narušení duševního klidu.

Obrácíme se proto i na vás. Pokud byste chtěli jakoukoli částkou přispět (složenky v boční kapli), byli byste dvojnásob odměněni. První odměna je v nebi u Pána a další odměnou je nezanedbatelná výhoda, že byste mohli přispět, aniž byste se zúčastnili našeho benefičního koncertu.

A v Bochoři se s nadcházejícím jarem pustí do dalších oprav a stavění.

O pomoc prosí a děkuje váš chrámový sbor Jolly Singers.

Bankovní spojení: Česká spořitelna Přerov, obec Bochoř - povodeň, 888852-838/0800, variabilní symbol 301051.

Velikonoce 98

reportáž

Byla jednou jedna skupinka kamarádů a kamarádek a říkalo se jim tomáškovci. Ti spolu občas podnikali různé akce a jezdili na výlety. Jednou se takhle domluvili, že někam vyrazí na Velikonoce a nebudou pořád trčet v Brně. A protože tihle tomáškovci měli spoustu dalších kamarádů (krpoláci, vrabčáci apod.), pozvali i je, a tak se jich nakonec na faře v Újezdě u Černé Hory sešlo dobrých čtyřadvacet. A jak to vlastně všechno proběhlo?

Sraz si dali v neděli na Zvonařce s tím, že odtamtud je odveze autobus. Ten skutečně přijel, ale s sebou přivezl i déšť, který je potom provázel po celý zbytek dne. Protože však měli zajištěnou střechu nad hlavou, nemuseli se bát o to, že by jim počasí zkazilo velikonoční svátky, nebo dokonce radost z krátkých prázdnin. Fara, ve které se usídlili, byla docela prostorná, a tak se plánovaná hra o "Osvobození spanilé Marie z rukou loupeživých rytířů", která měla původně proběhnout v blízkosti nedaleké zříceniny, přesunula dovnitř.

Obránci obsadili první patro, loupežníci přizemí a přilehlé prostory. Jako útočné zbraně všech sloužily papírové koule, jako obranné zbraně štíty z lepenky. Ale ouha! Záhy se ukázalo, že bitva na faře nadělá více škody než užítu, a protože tihle lidičkové byli hodní a chtěli předat faru takovou, jakou ji dostali do rukou při příjezdu, nechali hry ve víře, že se do zítřka umoudří počasí a bude možné pokračovat ve hře venku v přírodě. Během náhradního programu, který bezprostředně následoval, se neustále projevovala ve všech silná bojovná nálada.

Na návštěvu přijel dokonce sv. Pavel (P. Vladimír Záleský = Šagi), aby pokáral Galatské (tomáškovce) za jejich špatné smýšlení a slabou víru. Ti se potom ve snaze odčinit své hříchy ztišili a následně odebrali ke krátké adoraci do místního kostela. Skvělá večere, kterou připravila děvčata, proběhla celkem v klidu a kytarové trio Okap-Vlk-Sangita také docela dlouho drželo uzdu zpět. Pak se však hráz protrhla a začala ta pravá "papírovokoulová" bitva. Večerka zazněla až hluboko po půlnoci.

Ráno bylo ještě zajímavější. V 6.00 začaly totiž zuřivě vyzvánět zvony na místním kostele - a divte se nebo ne - děvčata v hrůzné předtuše

velikonočního pondělí vstala již v tuto brzkou hodinu. Tradiční pomlázce se ale nevyhnula.

Největší překvapení všechny teprve čekalo. Až z Říma totiž na krátkou dovolenou do České republiky přijel P. Jiří Kaňa a rozhodl se tyhle lidičky navštívit. Povídání o jeho zážitcích z ciziny nebralo konce, protože ale spěchal za svými povinnostmi, zanechal nám za sebou alespoň své požehnání a krásné počasí, a tak se plánovaná bitva přece jen uskutečnila. Pak už jen následoval vydatný oběd, bleskový úklid, balení a dlouhá cesta domů.

Byly to skutečně krásné Velikonoce, krásné krátké prázdniny, krásné chvíle - takové, na které se jen tak nezapomíná.

David

Zprávy z Magdenau

reportáž

Sestra Veronika (Borůvka) ukončila zimní semestr 1. ročníku studia teologie v benediktýnském klášteře v Einsiedeln, s průměrem 8,5 bodů (maximum 10 bodů - u nás výborně).

Předměty zkoušek - úvod do filosofie, dějiny filosofie, ontologie, úvod do teologie, úvod do svatých písem, patrologie, dějiny církve, spiritualita a teologické disciplíny, církevní hudba a zpěv, hebrejština, řečtina, latina.

Postřeh z rozhovoru: "Ta latina, to je děs! Na jedno latinské slovo si musím najít tři pomocná německá..."

Sestra Veronika spolu s matkou představenou, matkou převorkou sestrou Beatou (z Brna - Lesné) a sestrou Andreou (ze Šumperka) založily v mateřském klášteře v Magdenau o letošních Velikonocích scholu. Starší sestry, které už mají slabší hlasy, zpívají "lid".

Mimo to "naše" české sestry v Magdenau pilně hrají na zobcové flétny, kytaru a klavír a studují zpěv. Sestra Andrea se ve svém volném čase zabývá i citlivým fotografováním přírody. To vše samozřejmě při zvládání úkolů spojených s řádovým heslem "Ora et labora" (modli se a pracuj), což v klášteře, kde je převaha starých sester obnáší hlavně péči o nemocné, práce v klášterní zahradě, kuchyni, prádelně, žehlárně a u šicího stroje.

Sestra Veronika se kromě studia teologie připravuje na blížící se skládání věčných slibů (asi

v polovině září), což je událost srovnatelná se sňatkem dvou mladých lidí.

Veronika (Borůvka) pozdravuje všechny bližní z farnosti sv. Tomáše a děkuje všem, kteří si na ni v modlitbách vzpomenou.

L. K.

Z farní charity informace

Sestry a bratři,

již několikrát jsme vás na stránkách "Tomáška" informovali o činnosti EFFETY, domu pro mentálně znevýhodněné a autisty v Líšni. Tento projekt Oblastní charity Brno jsme také několikrát finančně podpořili z darů, které od vás pro různé účely dostáváme. Dnes bychom vás chtěli upozornit tím, že práci EFFETY věnovalo dvoustránku 4 a 5 patnácté číslo týdeníku MOSTY. Celý text jistě stojí za přečtení a my pro vás přetiskujeme alespoň krátký pokus o vysvětlení, co vlastně autismus je. Jak je vidět z textu, situace takto postižených lidí určitě není jednoduchá. A tak vás, jako obvykle, prosíme o modlitbu za postižené a za ty, kdo se snaží jim pomáhat, aby se mohli alespoň zařadit do společnosti.

AUTISMUS

popsali téměř současně Leo Kanner a Hans Asperger ve čtyřicátých letech. V jejich pojetí byl zásadní rozdíl: tam, kde Kanner viděl nenapravitelné poškození, Asperger cítil možnost některých pozitivních, nebo spíš kompenzačních projevů: určitou "zvláštní originalitu myšlení a vnímání, která může později v životě vést k výjimečným výkonům."

Většina typů podle Kannerova popisu je retardovaná, často velmi těžce. Významný počet z nich má záchvaty, taky takzvané "měkké" neurologické příznaky a symptomy - je to celý soubor automatických, bezděčných pohybů, jako jsou křečovitě pohyby, tiky, třesavka, hraní si s prsty nebo popleskávání rukama. Tyto děti mívají také potíže s iniciací pohybu. Mohou se u nich objevit velmi výrazné (často až "paradoxní") smyslové vjemy a reakce. Pokud se řeč vyvine, bývá často vadná.

Duševní struktura autismu se systematicky věnovali teprve v sedmdesátých letech Beate Hermelinová a Neil o Connor. Jejich práce dochází

k závěru, že postižení autismem mají trojici problémů: poškození mezilidských vztahů, verbální a neverbální komunikace, obrazotvornosti a schopnosti si hrát. Domnívají se, že autisté nemají žádnou představu toho, co se děje v jiné mysli, a dokonce ani představu toho, co se děje v nich samotných.

Je podivné, že se mluví jenom o autistických dětech, a nikdy o autistických dospělých, jako by ty děti nějak záhadně mizely ze světa. Jistě mohou ve třech letech vypadat beznadějně, ale proti všemu očekávání mohou někteří autisté v průběhu dospívání vyvinout alespoň nejskromnější lidské vztahy a mohou dosáhnout vynikající intelektuální úrovně. Vyvinou se v samostatné lidské bytosti, schopné žít život, který se může přinejmenším jevit jako život plný a normální. Přitom však v nich zůstává hluboká autistická osobnost.

Také příčina autismu je dlouhodobým předmětem sporů. Postihuje asi jednoho člověka z tisíce a objevuje se na celém světě; příznaky jsou totožné ve velmi rozdílných kulturách.

Ani dva autisté nejsou stejní; autismus se v každém jednotlivém případě liší formou nebo projevem.

(Oliver Saks: Antropoložka na Marsu - Praha, Mladá fronta 1997, 1. vyd., 256 str.)

Kačourkovi

Slovo nemocným

Když je člověk zdravý, má svoje síly a schopnosti využívat k tomu, aby prospěl sobě i druhým. Na každou svoji činnost se má připravit modlitbou. Vzorem takového jednání je pro nás samotný Ježíš. On před svým veřejným vystoupením strávil na poušti čtyřicet dní a nocí a modlil se. Stejně i během svého veřejného působení se často uchýlil do ústraní, kde se věnoval modlitbě a připravoval se na budoucí činnost.

Když však člověka postihne taková nemoc, že je vyřazen z vnější činnosti, není jeho přítomnost na světě zbytečná, ale právě v této době může silně prospět sobě i ostatním lidem, když přijme svůj stav vyrovnaně jako Boží vůli a snaží se s ním vyrovnat. Modlitby a oběti, které v té době koná, jsou velmi

záslužné a vyprošují lidem kolem něho milosti, které by jinak vůbec jinak nezískali.

V této době je možné prosit za dar poznání smyslu toho, co člověk prožívá sám, a i za poznání správného jednání pro ty, kteří se věnují vnější činnosti, aby pochopili, co je důležité, a opravdově se to snažili uskutečnit ve svém životě.

Modlitba a vnější činnost spolu úzce souvisejí a bez opravdové modlitby je vnější činnost málo užitečná. Když jsme tedy vyřazení z vnější činnosti nemocí, můžeme svými modlitbami a obětmi nahrazovat to, co v této oblasti nemohou konat ti, kteří se věnují vnější činnosti. Naše práce nebude měřitelná běžným způsobem, lidé ji často dostatečně neocení, ale Bůh, který vidí do srdce každého člověka a zná jeho úmysly a pohnutky, ocení každou naši dobrou vůli prospět lidem kolem nás a oslavit tím Boha.

Musíme udělat vždycky všechno, co je v našich možnostech, abychom dosáhli zdraví, ale když je situace taková, že i přes tuto naši snahu se náš zdravotní stav nelepší, musíme ho přijmout jako Boží vůli, vyrovnat se s ním a obětovat ho za ty, kteří naši pomoc potřebují. Čím budeme víc sjednoceni s Boží vůlí, tím budou naše modlitby mít větší hodnotu a tím více lidem vyprosíme.

Ke zlepšení našeho zdravotního stavu přispěje i to, že budeme vnitřně vyrovnaní a spokojení, protože tím odstraníme z duše předrážděnost a smutek.

S Boží pomocí jsme schopni se vyrovnat i s těmi největšími těžkostmi, které nám život může přinést.

váš O. Josef Šik

Ministranti

z policejního deníku z pátku 27.3.1998

Bliží se půl páté středoevropského času a v centru města Brna se rozbíhá dlouho a pečlivě připravovaná akce boje proti organizovanému zločinu a obchodu s narkotiky (= cukrem). Policii ČR čeká nelehký úkol. Jejimi protivníky budou pravděpodobně hned tři mafiánské klany: z Čečenska, Kolumbie a Sicílie. Do začátku razie zbývá pouhých pár vteřin. Všichni seřizují hodinky, hladina adrena-

linu v krvi stoupá, každý s napětím očekává, co přinese den "D".

Kostky jsou vrženy - vyrazíme. V následujících minutách se v centru města odehrávají události nemající v dějinách ČR obdoby - před očima udivených obyvatel (a místy i skutečných strážníků městské policie) dochází k přestřelkám jak na divokém západě (= hra na honěnou). Ztráty jsou znatelné na obou stranách. Přesto tuto skutečnost nejvíce pociťují strážci zákona, kteří padají pod nemilosrdnou palbou ještě nemilosrdnějších gangsterů. Nicméně záťah proti mafii ještě není u konce. Není možné se vzdát, není možné ztratit důvěru do našich rukou vloženou prostými občany, musíme bojovat až do posledního muže, do posledního dechu, do poslední kapky krve...

Je 18⁰⁰, asi půl druhé hodiny od začátku akce, a již je jisté, že ochránci zákona splnili svůj úkol. Množství narkotik, které zabavili, se počítá na desítky kilogramů (= balíčky krystalového cukru). Přesto však zůstává nezodpovězená otázka, zda se dnes podařilo narušit důležité tepny obchodu s narkotiky, nebo se jednalo o pouhé chytání "malých ryb".

David

Ministranti

mrskut

Jako každý rok, tak i letos uspořádal 40. skautský oddíl na červené pondělí mrskut. Sešlo se nás tam třiaadvacet. Tentokrát jsme se ale spojili i s ministranty.

Začali jsme u Davidů. Ovšem všechny ženy z rodu Davidovic jsme "vytáhli" z postele.

Dále jsme obešli ještě asi 10 domácností. Nezapomněli jsme ani na Mikešky. Tři plně naložená auta zaparkovala na parkovišti. Z nich vystoupila pořádná banda mužů, chlapů, kluků, ale také i chlapečků. Vyběhli jsme po schodech nahoru, pokropili Katku a totálně jsme to tam "vybrali", protože víc než třináct nás Vít a podělit nemohla (měla totiž jen 13 obarvených vajíček). A tak se deset lidí muselo spokojit s vajíčkem čokoládovým nebo pentličkou. Zkrátka nikdo nečekal takovou kupu mrskáčů.

Skončili jsme asi v jedenáct hodin u Klusáků na Cejlu, kde nás ještě stačila nafilmovat Česká televize.

Tato akce se mi moc líbila a rád bych si ji ještě alespoň jednou zopakoval.

Jakub Řezníček

Pohádka

pro děti

Chlupaté štěňátko, takové nemotorné bílé klubičko se překulilo přes práh, poskočilo si a vesele zaštěkalo: "Jejda, to mám dneska radost! Na krku mám nový červený obojek; to proto, že už jsem docela velký pejsek. Na zahrádce se staví bouda z voňavého dřeva, a to bude můj domeček - vždyť už jsem přece velký pejsek! A taky jsem dneska dostal svou první kost - mňam, to byla dobrota.

Ňaf, haf, já mám tak velikou radost." A pejsek se rozběhl s veselou psí písničkou na čumáčku, že se s někým o svou radost rozdělí. Běží, poštěkává a natahuje krk, aby všichni viděli jeho nový obojek.

"Á vida, tady někdo je", zahlédne malé mourovaté koťátko. "Ahoj, haf, Ňaf, já jsem Rek. Dostal jsem nový červený obojek, mám krásný domeček a taky zvládnou rozdrtit kost, jen to křupe - jsem už totiž velký pejsek, víš, a mám z toho velikánskou radost." Ale koťátko nevypadá nijak vesele, tiskne se do kouta, třese se po celém těle a slabounce mňouká. "Hm, budu se muset o svou radost rozdělit s někým jiným," pomyslí si štěňátko a už se zas chystá rozkmitat své neposedné nožky, ale pak se přece jen zarazí.

"Pročpak ty nemáš taky radost?" ptá se koťátko. "Mňau, já jsem Micinka, já jsem se ztratila, mám hlad a je mi zima," roztřese se koťátko ještě víc a tlapičkou si utírá očka. "Jémine, to je zlé," bafne překvapeně Rek. "Ale víš co? Půjčím ti svůj nový červený obojek - hned budeš mít radost, uvidíš!"

Ale Micinka jen kroutí hlavou, že kočičky obojky nenosí. Rek se zadní nohou škrábe za uchem a přemýšlí. Přemýšlí, přemýšlí, až to vymyslí: "Tak pojd' se mnou. Bouda už bude určitě hotová a vejdemo se tam snadno oba dva. A ráno ti najdeme maminku."

Kočka chce zase vrtět hlavou, že ne, že by radši maminku hned, ale už je moc unavená, a tak nakonec kývne. Za chvíli už leží zabalená v dece v nové voňavé boudě a ulizuje mlíčko z Rekovy mističky. Štěňátko Micinku po očku pozoruje, jak se po jídle stulila do klubička, usíná a k tomu si přede. A když kočička přede, je spokojená a má radost. Uáá, zívne si Rek, tak se mi přece jen podařilo se s ní o svou radost rozdělit, ale byla to fuška. A to ještě zítra budeme hledat maminku! Tak honem spát. Dobrou noc.

em vej

Zpíváš rád ? znáš hodně písniček?

Doplň následující úryvky písniček z Hosany a přečti si velikonoční poselství.

Až na kříž šel _____ z lásky k nám ...

Aleluja, Pán z mrtvých _____, ...

Mrtvé kosti bez duší nic _____ nikdo nevzruší, ...

Ježíš _____, aleluja, Ježíš ...

_____ hvězdami tvoje jméno zapsal si Pán, ...

Zůstaň tu s _____, ó Pane náš, ...

Dej mi, Pane, naději _____ pokoru, ...

Znaveným on síly _____, uvězněným snímá pouta

...

Prosíme tě, dej nám, Pane, _____, chceme začít ...

Pojd' ke mně blíž _____ poslouchej, nesu ti radostné poselství.

Já dnes v srdci _____ mám, ...

Naplnění byli Duchem svatým, _____ národům nesli zvěst.

... které život prozáří i nám hříšným _____ bez svatozáří.

Prosíme o pomoc

Hledáme pomocníky pro duchovně-charitativní službu v Domově důchodců na ul. Štefánikova, Brno. Jde o pomoc dovedení starých nemocných lidí do společenské místnosti v domě na mši sv. (1x měsíčně v sobotu odpoledne) nebo na bohoslužbu slova (každou druhou neděli odpoledne), asistenci při bohoslužbách a při rozdávání Eucharistie těm, kteří jsou odkázáni na lůžko. Služba je zejména v rozdávání dobrého slova povzbuzení i v drobné fyzické pomoci nemocným a starým lidem.

Tato služba je náročná, není možno ji poskytovat jinak než s velkou, upřímnou snahou poznávat Krista v mnoha podobách.

Kdo by se chtěl, pokud možno pravidelně, této službě věnovat, ať se přihlásí jáhnu Jiřímu Palackému (tel. domů: 74 62 10, tel. do zaměstnání: 4112 0440).

jáhen Jiří Palacký

informace odjinud

Pout' rodin
sobota 23. května 1998 Brno
kostel sv. Michala

Program:

9.00 - 9.30 Předávání dětí, uvítání
děti mají připraven program u katedrály v sále
na Petrově 2 (divadlo, kouzelník...)
9.30 - 10.00 Duchovní promluva: Mons. Jiří Mikulášek
10.00 - 11.30 Svědectví manželů:
Rodina a víra
Jak se vyrovnáváme s postižením našeho dítěte
Jak jsme vychovávali své děti
Soužití generací - jednou nohou z domova aj.
na závěr krátká adorace
11.45 - 13.00 Přestávka s možností posezení
13.00 - 14.30 Odpolední hra pro rodiny
po brněnských kostelích
sraz i vyhodnocení hry před kostelem sv. Michala
14.30 Vyhodnocení hry + odměny

15.00 - 15.45 Koncert Jiřího Žižkovského
16.00 Mše sv. s o. biskupem Vojtěchem Cikrle
kostel sv. Michala
Informace: Centrum pro rodinu, tel. 47224824

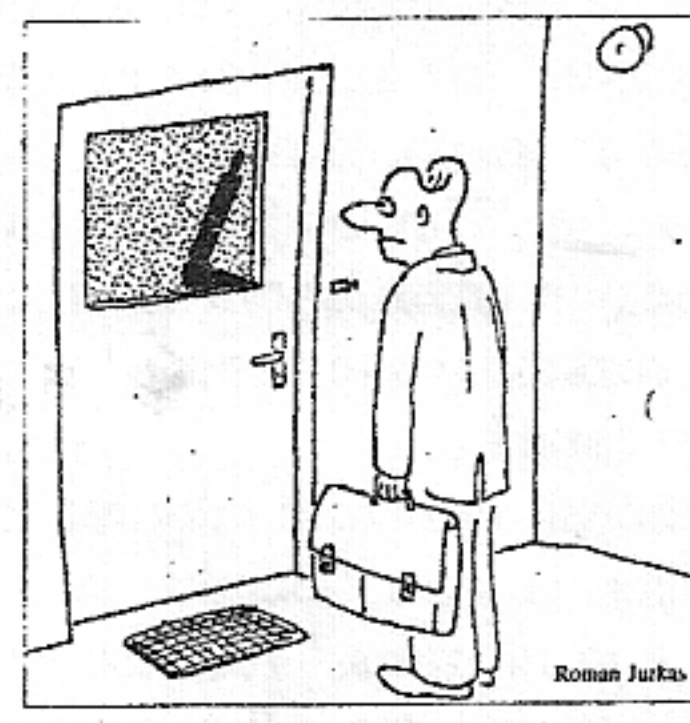
Skupinová setkání rodičů,
jejichž děti mají problémy s užíváním drog
Setkání probíhají pravidelně od března 1998, a to každý
čtvrtek v 18.30 hod.
v kontaktním centru Drug azyl - Sdružení Podané ruce,
Videňská 3.

Skupinová setkání povedou terapeuti kontaktního centra Drug Azyl a účast ve skupině může být anonymní. Informace na ☎ 05 - 330343.

V Brně byla otevřena Občanská poradna

Toto sdružení se snaží pomáhat klientům získat orientaci v systému sociálního zabezpečení a bezplatně jim poskytuje poradenské služby tak, aby nestrádali nedostatkem znalostí o svých právech a možnostech. Záměrem pracovníků poradny je poskytnout svým klientům komplexní péči tak, aby se v jednom místě dozvěděli co nejvíce potřebných a podstatných informací. K dispozici je zároveň právní poradenství. Veškeré služby poskytujeme klientům zdarma. Zúčastnili jsme se otevření a vřele doporučuji. Profesionalita se zde spojila s lidským přístupem a zájmem o starosti druhých. Redakce.

Kontakt: Občanská poradna, M. Horákové 19 (vchod z nám. 28. října) ☎ + fax + zázn. 05-4524 3839.
Návštěvní hod.: po a st: 9 - 17 hod., pá: 9 - 12hod.

TOMÁŠEK. Zpravodaj farnosti při kostele sv. Tomáše v Brně.

Vydává: Římsko-katolická farnost u sv. Tomáše v Brně,
☐ Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ (05) 57 22 15
P. Petr Vrbacký, farář
Redakce: Vít Janků, Marie Veselá, Vladimír Kadřourek,
Dominik Heger
Grafika a DTP: Zdeněk Buršík
Tisk: Caff, ☐ Kotlářská 54, 602 00 Brno

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.